

A TANÁCS AJÁNLÁSA**(2018. július 13.)****Észtország 2018. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Észtország 2018. évi stabilitási programját**

(2018/C 320/06)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) A Bizottság 2017. november 22-én elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2018. évi európai szemeszterét. A jelentés kellő figyelmet fordított az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillérére. Az Európai Tanács 2018. március 22-én jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ alapján 2017. november 22-én elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést is, amelyben Észtországot nem sorolta azon tagállamok közé, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerülne sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács a 2018. március 22-i ülésén jóváhagyott. A Tanács 2018. május 14-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást ⁽³⁾ (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlás).
- (2) Mivel Észtország pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Észtországnak gondoskodnia kell arról, hogy teljes körűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó ajánlást, melyet különösen az alábbi 1. ajánlás tükröz.
- (3) Az Észtországra vonatkozó 2018. évi országjelentést 2018. március 7-én tették közzé. A Bizottság az országjelentésben értékelte a Tanács által 2017. július 11-én elfogadott országspecifikus ajánlások ⁽⁴⁾ és az előző években elfogadott országspecifikus ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései tekintetében Észtország által elért eredményeket. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Észtországban nem áll fenn makrogazdasági egyensúlyhiány.
- (4) Észtország 2018. április 26-án benyújtotta 2018. évi nemzeti reformprogramját és 2018. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevételére érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. november 16-i 1176/2011/EU rendelete a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról (HL L 306., 2011.11.23., 25. o.).

⁽³⁾ HL C 179., 2018.5.25., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 261., 2017.8.9., 1. o.

- (5) Az európai strukturális és beruházási alapok 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól, hogy vizsgálja felül partnerségi megállapodását és releváns programjait, és javasoljon azokhoz módosításokat. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.
- (6) Észtország jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció ágához tartozik. A kormány azt vetíti előre, hogy az államháztartási egyenleg a GDP 0,3 %-ának megfelelő 2017. évi hiányról 2018-ban a GDP 0,2 %-ának, 2019-ben pedig a GDP 0,5 %-ának megfelelő többletet fog elérni. Ezt követően kiegyensúlyozott költségvetés irányába történik elmozdulás. A kormány középtávú költségvetési célja a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiány. A 2018. évi stabilitási program szerint az újraszámított⁽²⁾ strukturális egyenlegnek a GDP arányában kifejezett szintje a becslések szerint a 2018. évi 0,8 %-os hiányról 2019-ben 0,4 %-ra csökken, ezt követően pedig mérsékelt marad a hiányszint. A GDP-arányos államadósság az előrejelzés szerint 2018-ban és 2019-ben 9 % alatt marad, majd 2022-re 5,3 %-ra csökken. Az említett költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv optimista. A bevételbecsléseket érintő negatív kockázatok elsősorban néhány nem pontosan meghatározott és a programidőszakba tartozó összes évre kiható intézkedéshez kapcsolódnak.
- (7) 2018-ra vonatkozóan az ajánlás szerint Észtországnak továbbra is teljesítenie kell a középtávú költségvetési célját. Ez alapján a nettó elsődleges államháztartási kiadások⁽³⁾ nominális növekedési rátája legfeljebb 6,1 % lehet, ami azt jelenti, hogy a strukturális egyenlegnek a GDP 0,2 %-ának megfelelő mértékű romlása megengedett. A Bizottság 2018. tavaszi előrejelzése alapján fennáll a kockázata annak, hogy 2018-ban némi eltérés lesz az említett követelménytől. 2019-ben, tekintettel Észtországnak a GDP 2,7 %-ának megfelelő előre vetített kibocsátási részére és a becsült potenciális növekedési ráta alatti előre vetített GDP-növekedésre, a nettó elsődleges államháztartási kiadások nominális növekedési rátája nem haladhatja meg a 4,1 %-ot, összhangban a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott követelménymátrix által előírt, a GDP 0,6 %-ának megfelelő strukturális kiigazítással. A Bizottság 2018. évi tavaszi előrejelzése alapján változatlan szakpolitikai irányvonal esetén fennáll a kockázata annak, hogy Észtország 2019-ben, illetve együttvéve 2018 és 2019 során némileg eltér az előírt követelménytől. Összességében a Tanács véleménye az, hogy Észtországnak készen kell állnia a további intézkedések meghozatalára, hogy 2018-ban és 2019-ben is biztosítsa a követelményeknek való megfelelést.
- (8) A jobb szolgáltatásnyújtással alátámasztott, megfelelőbb szociális biztonsági háló biztosítása továbbra is jelentős kihívás marad Észtország számára. Észtország az európai uniós átlagnál (a GDP mintegy 28 %-ánál) kevesebbet (a GDP mintegy 16 %-át) költ a szociális védelemre. A szociális transfereknek a szegénység csökkentésére gyakorolt hatása javul, de továbbra is gyenge és még mindig nem éri el az európai uniós átlagot. Észtországban továbbra is magas a szegénységi ráta, különösen a fogyatékkal élők, az aktív kereső nélküli háztartások és az idősebbek, elsősorban az egyedül élők körében. A jövedelmi egyenlőtlenség a közelmúltbeli javulás ellenére továbbra is magasabb (2016-ban 5,6 %) az európai uniós átlagnál (2016-ban 5,2 %). Újabb lépések megtételére kerül sor annak érdekében, hogy a nagyobb családok megfelelő családtámogatásban részesüljenek, ami tovább csökkenti a relatív szegénységet a gyermekek körében. A foglalkoztatást helyettesítő támogatás szintjét megemelték a munkába való visszatérést ösztönző intézkedések kíséretében. A 115 EUR összegű nyugdíjkiegészítésnek az alacsony összegű nyugdíjjal rendelkező és egyedül élő személyek részére történő kifizetése volt az első lépés e csoport rendkívül magas szegénységi rátájának kezelése terén. A fogyatékkal és a fogyatéknélkül élők között a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett személyek arányában tapasztalt különbség (2016-ban 20,9 %) szintén magasabb volt az uniós átlagnál (10,1 %). A tartós ápolási-gondozási szolgáltatások finanszírozása nem áll összhangban az előregedő népesség szükségleteivel. A folyamatban lévő közigazgatási reformnak a magas színvonalú szolgáltatásnyújtásra gyakorolt hatása még nem látható.
- (9) A nemek közötti 25,3 %-os bérszakadék továbbra is az egyik legmagasabb az EU-ban, bár csökkenő tendenciát mutat. A szülői szabadságot és a szociális ellátórendszert érintő közelmúltbeli változások előmozdítják a munka és a magánélet közötti egyensúlyt. E változások várhatóan ösztönzött jelentenek a nők számára, hogy korábban visszatérjenek a munka világába és ezáltal hozzájáruljanak az Észtországban jellemző, nemek közötti bérkülönbség csökkentéséhez. A változtatásokat 2018 és 2020 között fogják végrehajtani. A szülői szabadságok rendszerére vonatkozó reform második szakaszáról szóló javaslat jelenleg tárgyalás alatt áll. Továbbra is lényeges

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1303/2013/EU rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

(2) A Bizottság által a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

(3) A nettó elsődleges államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkidadások, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint a munkanélküli ellátásra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás meghatározása négyéves időszakra való simítással történt. A diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve a törvényben előírt bevételnövelést figyelembe veszik, a bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszeri intézkedéseket pedig nettósítják.

ebben az összefüggésben és azon túl is a szociális partnerekkel való kapcsolattartás és kapacitásuk megerősítése, a rendkívül alacsony tagsági arányok fényében. A nemek közötti egyenlőségről szóló törvénynek a bérek átláthatóságának javítása érdekében javasolt módosításai még elfogadás előtt állnak, és elfogadásukat követően is csupán a közszektorbeli intézményekre lesznek alkalmazandók. A nemek közötti bérkülönbségek elemzését célzó eszköz kifejlesztésére várhatóan nem kerül sor 2019 előtt.

- (10) Észtország termelékenységének lassú növekedése a kutatás, a technológia és az innováció mérsékelt teljesítményének tudható be. 2016-ban az észt vállalatok kevesebb mint 0,5 %-a számolt be kutatási tevékenységekről, a vállalkozások kutatási és fejlesztési intenzitása pedig a GDP-nek csupán 0,7 %-át teszi ki, ami az 1,3 %-os uniós átlag fele. Ezen túlmenően az elmúlt években számottevő mértékben csökkent az innovációt mérő több mutató is, például az új termékeket és folyamatokat létrehozó vagy a vállalkozáson belül innovációs tevékenységet folytató kis- és középvállalkozások esetében. Jóllehet az ország gazdaságában előfordulnak magas hozzáadott értéket képviselő és tudásintenzív tevékenységek, a vállalkozások kutatási és fejlesztési intenzitása, a tudomány és az üzleti élet kapcsolata, valamint a vállalatok innovációs és technológiai kapacitása továbbra is csekély mértékű. A kutatásra, technológiára és innovációra fordított közkiadások hagyományosan az uniós átlag felett álltak. Problémákat vet fel ugyanakkor, hogy az állami kutatások terén nem megfelelően határozzák meg a prioritásokat. Észtország több intézkedést is hozott a gazdaság kutatási és innovációs teljesítményének ösztönzésére, de továbbra is kihívást jelent ezek hatásának maximalizálása.
- (11) A 2018. évi európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte az észt gazdaságpolitikát, és az elemzést közzétette a 2018. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2018. évi stabilitási programot, a 2018. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Észtországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. A Bizottság figyelembe vette nemcsak azoknak Észtország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy milyen mértékben felelnek meg az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.
- (12) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2018. évi stabilitási programot, és véleményét ⁽¹⁾ különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Észtország 2018-ban és 2019-ben tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Biztosítsa, hogy a nettó elsődleges államháztartási kiadások nominális növekedési rátája 2019-ben ne haladja meg a 4,1 %-ot, ami a GDP 0,6 %-ának megfelelő éves strukturális kiigazításnak felel meg. Javítsa a szociális védőháló megfelelőségét, elsősorban az idősebbek és a fogyatékkal élő személyek körében. Tegyen intézkedéseket a nemek közötti bérszakadék csökkentésére, többek között a magánszektorbeli bérek átláthatóságának javítása révén.
2. Mozdítsa elő a kutatást és az innovációt, különösen az innovációs bázis kiszélesítését célzó hatékony ösztönzők biztosítása révén.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

H. LÖGER

⁽¹⁾ Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.